

rede til Lønnen for Docenterne ved Polyteknisk Læreanstalt. De øvrige Embedsmænd blev saa ligeledes stillet paa samme Maade som Embedsmændene ved Universitetet og Polyteknisk Læreanstalt.

I det andet høje Ting er Lovforslaget foruden visse redaktionelle Ændringer undergaaet nogle reelle Ændringer, idet Udvalget har nedsat nogle af Lønningerne. Saaledes har man i Folketinget ment, at Slutlønnen for Statsgeologerne ikke skulde naa helt op til Slutlønnen for Professorerne, men kun være 6,500 Kr. i Stedet for 6,800 Kr. Endvidere har man ønsket, at Begyndelseslønnen for Inspektørerne — som man for øvrigt i det andet høje Ting har omdøbt til „Afdelingsgeologer“ — skulde nedsættes med 200 Kr., idet man sammenlignede Assistenterne ikke med Docenterne ved Polyteknisk Læreanstalt, men med Adjunkterne ved de lærde Skoler. Endelig har man foreslaaet, at det Honorar paa 1,200 Kr., som tidligere har været ydet Forstanderen, der nu skulde kaldes Direktør, skulde nedsættes til 600 Kr., idet den Lønforhøjelse, han som Statsgeolog fik, var saa rigelig, at man mente, at Honoraret kunde nedsættes noget. Man har dog i Betænkningen i det andet høje Ting tilføjet, at hvis det i Fremtiden skulde kunne tænkes, at denne Stilling kunde blive besat med en Mand udenfor Institutionen, og som havde ganske særlige Kvalifikationer, kunde det maaske være nødvendigt igen at forhøje dette Honorar paa 600 Kr.

Dette er, foruden nogle rent redaktionelle Ændringer, de væsentligste Ændringer, som er foretagne i det andet høje Ting, og jeg har, om end jeg maatte beklage, at der er foretaget disse Lønnesættelser, ment at kunne tiltræde dem, og de fremtræder altsaa som enstemmigt vedtagne af Folketingsudvalget og tiltraadte af Undervisningsministeren. Jeg skal henstille til dette høje Ting, at Lovforslaget maa blive vedtaget uændret her i den Skikkelse, hvori det er kommet fra det andet høje Ting, da det maaske ellers kan komme til at knibe med at faa det gennemført, og det i Virkeligheden er af ikke saa ringe Betydning for disse Embedsmænd, at de kommer under nogenlunde faste Forhold med faste Lønninger og Pensionsret. Deres Arbejde vil sikkert kunne ventes fortsat i alt Fald i en lang, lang Aarrække, og det vil maaske overhovedet aldrig godt kunne undværes, da det i Virkeligheden er til stor Nytte baade for Staten og for adskillige private.

Rambusch: Der kan kun være Grund til at slutte sig til den højtærede Ministers Anbefaling af dette Lovforslag, saaledes som det foreligger, og foreslaa det ført uforandret gennem dette Ting. Der er visse af de Ændringer, som er indførte i det andet Ting, som vi ogsaa fra vor Side maa beklage; vi havde hellere set, at man ikke havde sat dem ind.

Jeg kunde i Anledning af det foreliggende Lovforslag ønske at fremsætte et Par Bemærkninger om Betydningen af disse Undersøgelser, som vistnok ret almindeligt har været for lidet vurderede. Det har i mange Tider været en almindelig Antagelse, at Danmark var blottet for Mineralier, men denne Antagelse er dog ikke aldeles rigtig. For dem, der er mere inde i dette Spørgsmaal, er det godt nok kendt, at der er ikke ubetydelige Lejer af Jernmalm her i Landet, og at man i tidligere Tid har udvundet ikke saa lidt Jernmalm. Det er et Omraade, med Hensyn til hvilket man først og fremmest maatte spørge den geologiske Undersøgelse; navnlig i Tider som disse kunde der være Grund til at tage det Spørgsmaal op til Overvejelse, om det Tidspunkt ikke kunde komme, hvor der var Betingelser for at optage den ældgamle Udvinning af Jern her i Danmark. Der er imidlertid et andet Spørgsmaal, som ligger mere umiddelbart for. Det er noksom bekendt, at der i Jylland er Brunkulslejer i ikke ganske ringe Udstrækning. Disse Brunkul har ikke været ansete i lang Tid dels paa Grund af deres mindre gode Beskaffenhed, deres stærke Svovlholdighed, men ogsaa paa Grund af, at det ikke kunde betale sig at udnytte dem. Det er et Spørgsmaal, som nu i høj Grad trænger til at opklares. Dommen over Brunkullene er meget forskellig, og det ligger væsentlig i, at der er stor Forskel paa Kvaliteten. Medens nogle overvurderer dem og mener at kunne faa AVerden ud af dem, bliver de af andre reduceret til at være ganske værdiløse. Et Faktum er det, at adskillige af dem har en Brændselsværdi af omtrent $\frac{2}{3}$ af Stenkullenes, men naar Stenkullene bliver saa uhyre kostbare, som Tilfældet er for Øjeblikket, og navnlig naar de ikke er til at faa, er dette et Omraade, til hvis Oplysning man maatte ønske Bidrag fra den geologiske Undersøgelse. Jeg vil spørge den højtærede Minister, om der er indhentet Oplysninger i saa Henseende, om der kan oplyses noget om, hvor store Lejerne er, hvor mægtige og hvor værdifulde, hvilke af dem der